

καὶ ἐρωμένη θύουσι τῇ Παφίᾳ ἄνευ πολλοῦ σάλου, ἄνευ πολλῆς ταραχῆς, ἄνευ χορῶν καὶ ἀσμάτων, μετὰ τοσαύτης ἡσυχίας ὥστε ἐκ πρώτης ὄψεως ἤθελέ τις νομίσει ὅτι ὀλίγον περὶ αὐτῶν ἔχομεν νὰ εἰπωμεν. Ἐξ ὅσων ὁμῶς ἐξεθέσαμεν περὶ τῆς τάξεως ταύτης παρατηρεῖται ὅτι οὐχ οὕτως καὶ ἡ μεγαλουργὸς φύσις σκέπτεται. Θέλουσα τὸν πλοῦτον τῆς πανσοφίας αὐτῆς νὰ ἐπιδείξῃ δὲν στέργει τὸ ἐνώπιον τῆς τιθέμενον ἀπλούστατον πρόβλημα νὰ λύσῃ ἀμέσως, ἀλλὰ καθιστᾷ δυσκολώτατον παρεμβάλλουσα πλείστα ὅσα προσκόμματα καὶ ἀποδεικνύουσα πόσους ἔχει τρόπους νὰ ὑπερβῇ πᾶν κώλυμα, τὸ ὁποῖον ἤθελε τῇ παραβλεπθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς. Ἐξ ἐναντίας ὅπου τὸ ζήτημα εἶναι δύσκολον, ἐκεῖ δι' ἐνὸς γενικοῦ οὕτως εἰπεῖν τρόπου καθιστᾷ ἀνωτέραν παντὸς κωλύματος τὴν ἐνέργειαν. Διὰ τοῦτο ἐνῷ σὺ, φίλε ἀναγνώστη, περιμένεις ἴσως πλείονα νὰ εἰπωμεν περὶ τῶν διοίκων, εἰς τὰ ὁποῖα ἤδη μεταβαίνομεν, διότι ἔχεις ὑπ' ὄψιν σου ὅτι ἐνταῦθα ὡς ἐκ γνωστῆς διατάξεως τῶν γεννητικῶν ὀργάνων θὰ εἶναι καὶ πλείονα τὰ ἐμπόδια, ὑμεῖς ὁμῶς ἔχομεν σχετικῶς πολὺ ὀλιγώτερα νὰ εἰπωμεν.

Εἰς τὴν τάξιν τῶν διοίκων, ὅπου δυνάμεθα νὰ ὑπαγάγωμεν καὶ τὰ μονόοικα, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς τρόπους, καθ' οὓς ἡ γύρις μεταβαίνει εἰς τὸν ὕπερον, δύο ἔχομεν νὰ δεῖξωμεν μέσα· α.) τὸν ἀτμοσφαιρικὸν αἶρα καὶ β.) τὰ διάφορα ἔντομα. Δι' ἀμφοτέρων τούτων πραγματικῶς ἡ γύρις μεταφέρεται ἀσφαλῶς εἰς τὸν ὕπερον μακρὰν κείμενον. Ἐν μόνον πράγμα ἦτο ἀναγκαῖον καὶ τοῦτο ἐπρονόησεν ἡ φύσις, τὸ νὰ εἶναι εἰς τὰ φυτὰ ταῦτα ἡ ἀνθησις μακροβιωτέρα καὶ ἡ γύρις λίαν ἄφθονος.

(ἀκολουθεῖ.)